Sisteme de recunoaştere a formelor – Lab 3

Detecția dreptelor prin transformata Hough

1. Objective

Obiectivul principal al acestei lucrări este studierea transformatei Hough pentru detecția dreptelor în imagini cu muchii.

2. Fundamente teoretice

Transformata Hough este o metodă care rezolvă o problemă clasică din viziunea artificială: găsirea dreptelor într-o imagine ce conține o mulțime de puncte de interes (de exemplu muchii). Metoda directă de a calcula drepte din fiecare pereche de puncte are o complexitate computațională ridicată de $O(n^2)$, și nu este aplicabilă pentru un număr mare de puncte. Transformata Hough a fost propusă și patentată de Peter Hough [Hou62], și în varianta inițială, a fost o metodă de timp real pentru a număra câte puncte sunt plasate pe fiecare dreaptă posibilă dintr-o imagine. Această metoda se bazează pe reprezentarea dreptei sub formă pantă-termen liber, (y=ax+b), și pe construirea unui spațiu parametric, numit și acumulator Hough. Pentru fiecare punct de interes din imagine se calculează toate dreptele posibile care trec prin el, și se incrementează elementele din spațiul parametric. Dreptele relevante sunt localizate în maximele locale ale spațiului parametric.

Această reprezentare este sub-optimală, deoarece nu este mărginită. Pentru a reprezenta toate dreptele posibilele din imagine, panta și termenul liber trebuie să varieze în domeniul $-\infty$ și $+\infty$. Modificările propuse de Duda și Hart [Dud72] au făcut transformata Hough populară în domeniul viziunii artificiale. Principala problemă legată de parametri nemărginiți a fost rezolvată prin parametrizarea cu normala. Parametrizarea normală a unei drepte constă în reprezentarea dreptei prin vectorul normală (perpendicular) și distanța de la origine. Reprezentarea normală (1) se mai numește și reprezentarea ρ - θ (Fig. 1).

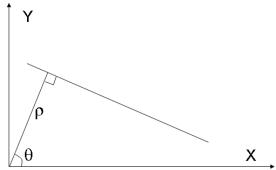

Fig. 1. Dreapta sa află la o distanță ρ față de origine și normala face unghiul θ cu axa Ox.

Atunci ecuația satisfăcută de punctele (x,y) de pe dreaptă este:

$$\rho = x\cos(\theta) + y\sin(\theta) \tag{1}$$

Introducerea cuantizării parametrilor joacă un rol important în descreșterea complexității computaționale. Cuantizarea determină dimensiunea acumulatorului Hough. Pentru fiecare dintre cei doi parametri ai dreptei se stabilește un nivel de cuantizare care depinde de acuratețea cerută (de exemplu: pasul pentru ρ poate fi de 10, 1, 0.5 pixeli etc, iar pasul pentru θ poate fi de 10 grade, 1 grad, 0.5 grade etc). Parametrii ρ si θ au un interval de variație limitat deoarece imaginea are o dimensiune finită. Valoarea maximă pentru ρ este diagonala imaginii. În functie de intervalul ales pentru θ , exista mai două configurații echivalente pentru domeniul parametrilor. Prima este cea propusă în articolul original iar noi vom adopta pe a doua.

1.
$$\theta \in [-90^{\circ}, 70^{\circ}) \text{ or } v \in [0, 100^{\circ}), \ \rho \in [-\rho_{\text{max}}, +\rho_{\text{max}}]$$
2. $\theta \in [0, 360^{\circ}), \ \rho \in [0, +\rho_{\text{max}}]$ (2)

Presupunem că acumulatorul Hough H reprezintă spațiul parametrilor cuantizați ai dreptei. Pașii de cuantizare pentru ρ si θ sunt $\Delta \rho$ și $\Delta \theta$, respectiv. Valorile lor maxime sunt ρ_{max} si θ_{max} . Atunci acumulatorul va avea o dimensiune de $(\rho_{max}/\Delta \rho \times \theta_{max}/\Delta \theta)$. H se construiește pe baza următorilor pași:

- 1. Se inițializează fiecare celulă din H cu 0.
- 2. Se determină ecuația dreptelor care trec prin fiecare punct de muchie P(x, y) și se incrementează locațiile asociate din H:

```
pentru fiecare \theta de 0 la \theta_{max} (cu un pas de \Delta\theta) se calculează \rho = x\cos(\theta) + y\sin(\theta) dacă \rho \in [0, +\rho_{max}] se incrementează H(\rho, \theta) sfârșit
```

Operația de incrementare a unei locații Hough poate fi ponderată – de exemplu cu modulul gradientului. După ce am construit acumulatorul, dreptele relevante se extrag ca maxime locale ale acestuia. Un maxim local este un punct unde valoarea din acumulator este mai mare decât toate valorile dintr-o vecinătate (pătratică).

Un exemplu de detecție a liniilor pe baza transformatei Hough se prezintă în Figura 2. Domeniul de variație al parametrilor pentru acest exemplu este [0, 360) grade pentru θ , și [0, 144] pixeli pentru ρ . Acuratețea parametrilor este de 1 grad pentru θ și de 1 pixel pentru ρ .

Alegerea unui nivel de cuantizare adecvat este foarte importantă. Dacă se face o cuantizare prea fină, rezoluția crește odată cu timpul de procesare, și cresc și șansele ca puncte aparent colineare să incrementeze celule diferite din acumulator (acest lucru va cauza detecții multiple ale aceleiași drepte, sau fragmentarea unei drepte în mai multe părți).

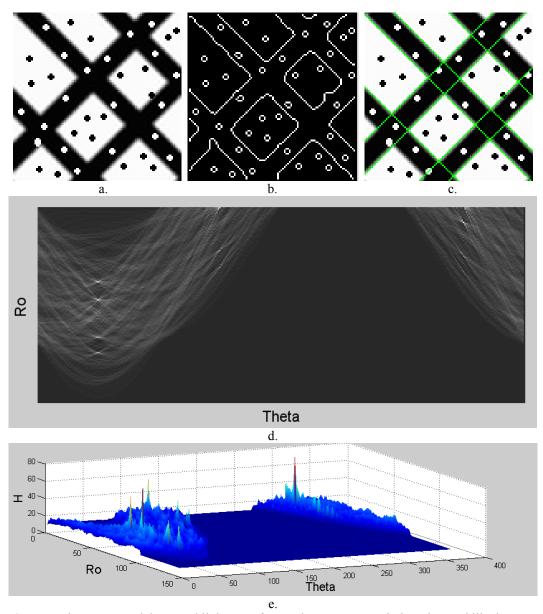

Fig. 2. a. Imagine cu un model cu muchii drepte, afectata de zgomot sare si piper, b. Muchiile detectate cu un detector de muchii Canny, c. Cele mai relevante drepte sunt marcate cu verde, si ele se vor asocia cu cele mai relevante 8 maxime din acumulatorul Hough, d. Acumulatorul Hough afisat folosind codificarea de intensitate, e. Acumulatorul Hough afisat în 3D, folosind codificarea în culoare.

Deși transformata Hough se folosește cel mai des pentru detecția dreptelor, ea poate fi folosită și pentru detecția curbelor mai complexe, atât timp cât o parametrizare adecvată este disponibilă. Duda și Hart [Dud72] au propus detecția cercurilor, folosind un spațiu de parametri tridimensional și transformând fiecare punct într-un con circular în spațiul parametric (toate cercurile posibile ce conțin respectivul punct). Mai târziu, Ballard a generalizat transformata Hough pentru a detecta orice formă non-analitică [Bal81].

3. Detalii de implementare

Folosiți cea mai simplă configurație posibilă pentru cuantizarea parametrilor: 1 pixel pentru ρ și 1 grad pentru θ . Folosiți a doua variantă pentru domeniul de variație al parametrilor (2). Dimensiunea acumulatorului Hough va fi de D+1 rânduri și 360 de coloane, unde D este diagonala imaginii:

```
Mat Hough (D+1, 360, CV 32SC1);
```

Acumulatorul se inițializează cu 0 folosind:

```
Hough.setTo(0);
```

Acumulatorul se modifică folosind:

```
Hough.at<int>(ro, theta)++;
```

Acumulatorul trebuie normalizat ca valorile să fie între 0-255 pentru a putea fi afișat sub forma unei imagini. maxHough reprezintă valoarea maximă din acumulator după construire. Calculele ulterioare se fac pe acumulatorul original.

```
Mat houghImg;
Hough.convertTo(houghImg, CV 8UC1, 255.f/maxHough);
```

Pentru a localiza maximele locale din acumulator, se va testa pentru fiecare element dacă este un maxim local într-o fereastră patratică ($n \times n$) centrată pe element. Reţineţi acele elemente care sunt maxime locale şi care au valoarea mai mare decât un prag. Ordonaţi elementele reţinute, şi păstraţi primele k vârfuri, care reprezintă cele mai mari maxime locale şi corespund la dreptele importante.

Următoarea structură vă permite stocarea maximelor locale și sortarea lor cu un apel la metoda sort din librăria algorithm. Operatorul < a fost redefinit ca operatorul > dintre câmpurile hval pentru a realiza sortarea descrescătoare în funcție importanța maximelor locale

```
struct peak{
    int theta, ro, hval;
    bool operator < (const peak& o) const {
        return hval > o.hval;
    }
};
```

4. Activitate practică

- 1. Calculați acumulatorul Hough folosind imaginea de muchii. Afișați rezultatul sub forma unei imagini cu nivele de gri.
- 2. Găsiți primele *k* maxime locale. Folosiți mărimi diferite pentru fereastra de suport, de exemplu de 3x3, 7x7 sau 11x11 (parametru pentru metodă).
- 3. Desenați liniile asociate cu aceste k vârfuri atât pe imaginea originală cât și pe imaginea de muchii.

5. Bibliografie

[Hou62] P. Hough, "Method and means for recognizing complex patterns", US patent 3,069,654, 1962.

[**Dud72**] R. O. Duda and P. E. Hart, "Use of the Hough Transformation to Detect Lines and Curves in Pictures," *Comm. ACM*, Vol. 15, pp. 11–15, 1972.

[Bal81] D. H. Ballard, "Generalizing the Hough Transform to Detect Arbitrary Shapes", *Pattern Recognition*, Vol.13, No.2, p.111-122, 1981.